

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena

a judecat în ședință, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul – șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 03 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui,

Grevțev Valerii xxxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în xxxxxx

Termenul examinării cauzei:*Instanța de fond: 17.10.2018 – 11.04.2019;**Instanța de apel: 30.05.2019 – 03.12.2019;**Instanța de recurs: 26.05.2020 – 16.03.2021.***A C O N S T A T A T:**

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 11 aprilie 2019, Grevțev Valerii a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin. (2) lit. c) Cod Penal și în baza acestei Legi i s-a stabilit o pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

Conform art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Grevțev Valerii a fost suspendată condiționat, cu stabilirea perioadei de probațiune de 1 an.

A fost respinsă cerința procurorului privind încasarea de la Grevțev Valerii în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 640 lei, pentru efectuarea constatării și expertizei medico-legale, ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constat că, la data de 22.05.2018, în a doua jumătate a zile, Grevțev Valerii, aflându-se în domiciliul său, situat pe xxxxxxx, unde locuiește împreună cu părinții săi Grevțeva O., a.n. xxxxxx, și Grevțev A., a.n. xxxxxx, a inițiat un conflict cu tatăl său, Grevțev A., în urma căruia intenționat i-a aplicat ultimului câteva lovituri cu mâna peste diferite părți ale corpului, prin ce i-a cauzat lui Grevțev A. vătămări corporale medii în formă de fractură a colului femural drept, ce au condiționat dereglarea sănătății de lună durată.

Acțiunile lui Grevțev Valerii au fost încadrate de instanța de fond în baza art.201¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, conform indicilor calificativi: „*violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui*

membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, care au provocat vătămarea medie a integrității corporale”.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Taraclia, Lefter Sergiu, care a solicitat casarea sentinței primei instanțe în partea stabilirii pedepsei, și adoptarea unei noi hotărâri, prin care lui Grevțev Valerii să-i fie stabilită o pedeapsa în formă de închisoare pe termen de 1 an și 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, și totodată să fie încasat de la Grevțev Valerii în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 640 lei.

În motivarea cerințelor sale, apelantul a invocat că:

- calificarea acțiunilor inculpatului nu se contestă, însă în privința aplicării pedepsei consideră, că instanța de fond a aplicat o pedeapsă prea blândă, care nu va atinge scopul pedepsei. Pedeapsa nu a fost individualizată conform cerințelor specificate la art.75 Cod penal;

- prima instanța nu a ținut cont de faptul, că inculpatul a săvârșit infracțiunea împotriva tatălui său în vârstă de 87 ani, profitând de starea de neputință a acestuia. Astfel, sunt prezente circumstanțele agravante prevăzute de art.77 alin.(1) lit. e) CP. Instanța neîntemeiat a exclus circumstanța agravantă - săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate, motivând că nu au fost prezentate rezultatele testării alcoolscopice. Prin urmare, sunt prezente doar circumstanțe agravante, și conform art.78 alin.(3) CP urmează a fi stabilită pedeapsa maximă. În lipsa aplicării pedepsei închisorii cu executare reală va fi imposibilă corectarea inculpatului și nu va fi atins scopul pedepsei penale. Consideră că pedeapsa aplicată contravine exigențelor art.61, 75 CP, nu va asigura restabilirea echității sociale și corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni;

- instanța de fond neîntemeiat a respins cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 640 lei, suportate în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare. Instanța nu a stabilit careva motive de eliberare a inculpatului de la achitarea cheltuielilor judiciare, iar în temeiul art.229 CPP inculpatul trebuie să recupereze statului mijloacele financiare cheltuite pentru efectuarea expertizelor judiciare;

3.1.La 02.07.2019 avocatul Cotea Svetlana în interesele inculpatului Grevțev Valerii a depus referință la cererea de apel, solicitând respingerea apelului procurorului și menținerea sentinței Judecătoriei Cahul sediul Taraclia din 11.04.2019.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 03 decembrie 2019, a fost admis apelul declarat de către procurorul în Procuratura raionului Taraclia, Lefter Sergiu, casată sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 11.04.2019, inclusiv din oficiu, și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului

stabilit pentru prima instanță, prin care a fost încetat procesul penal în cauza penală de învinuire a inculpatului Grevțev Valerii de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, în temeiul existenței circumstanțelor care exclud tragerea la răspundere penală.

La fel a fost respinsă cererea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpatul Grevțev Valerii în beneficiul statutului.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, instanța de fond eronat a purces la aprecierea probelor sub aspectul confirmării sau nu a vinovăției inculpatului Grevțev Valerii și soluționării chestiunilor specificate la art.385 alin.(1) Cod de procedură penală, în timp ce existau circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală a inculpatului Grevțev Valerii.

Acțiunile inculpatului de către procuror au fost încadrate juridic în baza art.201¹ alin.(2) lit. c) CP conform indicilor calificativi: *„violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care a provocat vătămarea medie a integrității corporale”*. Însă instanța de fond a extins componența infracțiunii din rechizitoriu, adăugind elementele componenței de infracțiune *„manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente”*. Or, conform art.325 alin.(1) Cod de procedură penală, *„judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu”*

Totodată, instanța de apel, în virtutea efectului devolutiv al apelului, din oficiu a intervenit cu o asemenea soluție de încetare a procesului penal, dat fiind că este una favorabilă inculpatului Grevțev Valerii. Conform art.409 Cod de procedură penală, *“(1) Instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces. (2) În limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului”*. Prin efectul devolutiv al apelului se înțelege condiționarea examinării apelului doar în privința apelantului și calității lui procesuale, cât și examinarea tuturor aspectelor de fapt și de drept, inclusiv în afara motivelor invocate în apel, dacă acestea sânt în favoarea inculpatului ori apelantului. Prin declararea apelului se provoacă o verificare multilaterală de fapt și de drept a sentinței, verificare care se efectuează în măsura în care hotărârea a fost atacată, în baza materialelor din dosar doar în privința acelor fapte care au format obiectul judecării în prima instanță. În conformitate cu prevederile art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de apel are obligația de a întreprinde măsuri pozitive la judecarea apelului, pentru a repara erorile de fapt și de drept comise de prima instanță, doar atunci când aceste erori au influențat asupra

hotărârii în defavoarea inculpatului. Apelul procurorului produce efect devolutiv nu numai în ceea ce privește aspectele justiției în general, ci și față de toate persoanele ce au fost părți în proces, atât în favoarea, cât și în defavoarea lor. Apelul procurorului devolvează atât latura penală, cât și cea civilă. În acest sens este stabilită și o practică judiciară constantă, generalizată în *Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel nr.22 din 12.12.2005*.

Din aceste considerente se prezintă a fi inconsistent argumentul procurorului, precum că partea apărării nu a contestat faptul că instanța de fond a extins semnele constitutive ale infracțiunii, și astfel ar fi de acord cu fabula constatată și cu încadrarea juridică (calificarea) oferită de prima instanță. Necesitatea înlăturării acestei erori se impune instanței de apel ca fiind o obligație pozitivă, în virtutea efectului devolutiv al apelului declarat de procuror.

Totodată, instanța de apel a notat că, deși în rechizitoriu procurorul a descris fapta prejudiciabilă săvârșită de inculpat, însă temeiul juridic (componența infracțiunii stipulată de legea penală) de atragerea inculpatului la răspundere penală pentru infracțiunea incriminată nu corespunde rigorilor art.113 Cod penal, or se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Toate semnele componenței de infracțiune se conțin în dispoziția normei încriminate. Prin urmare, lipsa indicării semnelor componenței de infracțiune determină lipsa răspunderii juridice. În procesul calificării juridice a infracțiunii imputate procurorul a omis să specifice toate elementele componenței de infracțiune, or, la calificare trebuie reflectate toate elementele componenței de infracțiune. Componența de infracțiune este unicul temei juridic pentru a trage persoana ce a săvârșit infracțiunea la răspundere penală. În speță componența de infracțiune nu corespunde în totalitate faptei infracționale comise.

Cu referire la solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpatul Grevțev Valerii în contul statului a cheltuielilor suportate în scopul efectuării expertizelor medico-legale în cuantum de 640 lei, instanța de apel a menționat că aceste sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate.

Conform art.229 alin.(1),(2),(3) Cod de procedură penală, "*cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. (2) Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția*

sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeuri de nereabilitare. (3) Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor”.

În aceste condiții, instanța de apel a evidențiat că, așa cum în privința inculpatului Grevțev Valerii este adoptată o sentință de încetare, acesta neavând statutul de condamnat, iar legea prevede posibil ca cheltuielile să fie suportate doar de către condamnat, Colegiul nu găsește relevantă aplicarea prevederilor art.229 Cod de procedură penală.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, prin care invocând incidența pct. 6, 16, alin. (1) a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceiași instanță de apel, într-un alt complet de judecată, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

În motivarea cerințelor sale, recurentul a indicat că:

- încetarea procesului penal în prezenta cauză penală, în temeiul existenței altor circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală este ilegală, or conform deciziei Plenului Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 07.05.2013, dosarul nr. 4-1ril-1/2013 „prin existența altor circumstanțe, care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală se vor avea în vedere și cazurile prevăzute de art. 57-58, art. 217 alin. (5), art. 325 alin. (4) Cod penal, care prevăd expres liberarea persoanei de răspundere penală în cazul prezenței anumitor circumstanțe. Din economia dispozițiilor art. 391, 275 Cod de procedură penală, conchidem că, cazul de încălcare a competenței de efectuare a urmăririi penale de un alt organ decât cele prevăzute de art. 266-270 Cod de procedură penală, nu constituie temei de încetare a procesului penal. Cu atât mai mult că, nici normele vizate în conținutul lor, dar și art. 271 Cod de procedură penală, referitor la obligarea organelor respective de a-și verifica competența, nu conțin indicația că o eventuală efectuare a urmăririi penale, de către un alt organ decât cel prevăzut de lege, trebuie să se soldeze cu adoptarea unei soluții de încetare a procesului penal. Astfel, soluțiile instanțelor de judecată de încetare a procesului penal în temeiul art. 391 alin (1) pct. 6) Cod de procedură penală, ca urmare a nerespectării regulilor de componență la efectuarea urmăririi penale, sânt nejustificate”;

- potrivit rechizitoriului și a sentinței de condamnare, s-a stabilit cert că Grevțev Valerii a comis infracțiunea de violență în familie. În acest context, inculpatul cu avocatul acestuia nu au contestat ordonanța de punere sub învinuire, nu au depus nici o referință la rechizitoriu, în instanța de judecată au declarat că învinuirea înaintată este clară. Mai mult decât atât partea apărării nu a declarat apel împotriva sentinței de condamnare.

- soluția cu privire la cheltuielile judiciare, a fost motivată de către instanța de apel, prin faptul că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, prin numirea expertizei judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului, însă, în decizie și sentința lipsește dispoziția privind trecerea cheltuielilor judiciare pe contul statului.

Conform Legii nr.316 din 22.12.2017, alin.(2) din art. 143 Cod de procedură penală, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate se face din contul bugetului de stat, a fost abrogată. Iar la moment se solicită restituirea acestor cheltuieli statului, cheltuieli care au fost suportate din cauza comiterii de către Grevțev Valerii a infracțiunii incriminate.

- la soluționarea chestiunii cine suportă cheltuielile respective, trebuie soluționată reieșind din prevederile art.229 alin.(1) Cod de procedură penală, care pe prim plan pune sarcina pe condamnat, responsabil de aceste cheltuieli în legătură cu comiterea infracțiunii. Și doar dacă condamnatul nu este în stare să le achite din diferite motive, invaliditate, incapacitatea juridică etc., cheltuielile sunt trecute în contul statului;

- instanța de apel, odată ce a dispus respingerea cererii procurorului încasării de la inculpatul sumei de 640 lei cu titlu de cheltuieli judiciare, nu a dispus trecerea acestora în contul statului, astfel, rezultă că nu dispunem de o dispoziție referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare, așa cum se cere prin prevederile art.397 pct.5) și art.416 Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, concluzionează că recursul declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, urmează a fi admis din următoarele considerente:

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Reieșind din conținutul recursului, recurentul invocă ca temei de casare a hotărârii instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 16) Cod de procedură penală că „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție*”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit relevă că în speță s-au confirmat temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), Cod de procedură penală, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de respingere a solicitării procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor în speță, din contul inculpatului, precum și în partea încetării procesului penal în temeiul existenței altor circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

Colegiul penal lărgit menționează că, potrivit art. 113 Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Subsecvent, Colegiul penal atestă că, în rechizitoriu (f.d. 81-83, vol. I) procurorul a calificat fapta inculpatului în baza art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal reflectând indicii calificativi „*violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei, care a provocat vătămarea medie a integrității corporale*”, fără a face o corespundere exactă între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpatul Grevțev Valeri și semnele componenței infracțiunii prevăzute de art. 201¹alin. (2) lit. c) Cod penal, or nu a fost reflectat de procuror la indicii calificativi, prin ce s-a manifestat acțiunea intenționată comisă de un membru a familiei, care a provocat vătămarea medie a integrității corporale.

Totodată analizând textul sentinței primei instanțe (f.d.-127-128 vol. I), se reține că prima instanță a constatat aceeași faptă prejudiciabilă incriminată în rechizitoriu "*la data de 22.05.2018, în a doua jumătate a zile, Grevțev Valerii, aflându-se în domiciliul său, situat pe str. xxxxxx, unde locuiește împreună cu părinții săi Grevțeva O., a.n. xxxxxx, și Grevțev A., a.n.xxxxxx, a inițiat un conflict cu tatăl său, Grevțev A., în urma căruia intenționat i-a aplicat ultimului câteva lovituri cu mâna peste diferite părți ale corpului, prin ce i-a cauzat lui Grevțev A. vătămări corporale medii în formă de fractură a colului femural drept, ce au condiționat dereglarea sănătății de lună durată*", și a calificat acțiunile inculpatului la fel ca în rechizitoriu în baza art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, doar că după indicii calificativi „*violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente care au provocat vătămarea medie a integrității corporale*”, concretizând în componența de infracțiune în

corespondere cu fapta prejudiciabilă descrisă supra, că violența în familie s-a realizat prin acțiunea intenționată a inculpatului ce s-a manifestat prin maltratare, alte acțiuni violente (*intenționat i-a aplicat ultimului câteva lovituri cu mâna peste diferite părți ale corpului, în privința părții vătămate*) - care au provocat vătămarea medie a integrității corporale, după cum e incriminat și învinuirea formulată în rechizitoriu.

În aceste condiții, Colegiul penal lărgit, nu poate accepta motivarea expusă în textul deciziei instanței de apel precum că „... instanța de fond a extins componența infracțiunii din rechizitoriu, adăugând elementele componenței de infracțiune „manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente”, și astfel instanța de apel a constatat pripit că prima instanță a depășit limitele învinuirii și a încălcat art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală.

Sub acest aspect, instanța de recurs, consideră necesar de a preciza, că pentru a fi în prezenta unei depășiri a limitelor învinuirii formulate în rechizitoriu e necesar să fie aplicată o altă normă legală (articol, alineat, literă), sancțiunea căreia prevede o pedeapsă mai severă; în învinuire se introduc fapte și episoade adăugătoare, care nu au fost puse la baza învinuirii inițiale, semne calificative, circumstanțe agravante, care atrag după sine modificarea încadrării în baza unei norme ce prevede o pedeapsă mai severă sau majorează volumul învinuirii care afectează dreptul inculpatului la apărare.

Prin urmare, se atestă că la adoptarea soluției de casare a sentinței primei instanțe, cu încetarea procesului penal în privința lui Grevțev Valerii pe învinuirea în baza art. 201¹alin. (2) lit. c) Cod penal, în temeiul existenței circumstanțelor care exclud tragerea la răspundere penală, instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 113 Cod penal și art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, și aplicabilitatea acestora în prezenta speță.

Cu referire la aspectul expus de recurent în partea ce ține de neîncasarea cheltuielilor judiciare de la inculpat, Colegiul penal lărgit notează că, potrivit prevederilor art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală, - „Părțile, din inițiativă proprie și pe cont propriu, sunt în drept, prin intermediul organului de urmărire penală, al procurorului sau al instanței de judecată, să înainteze instituției publice de expertiză judiciară/biroului de expertiză judiciară o cerere privind efectuarea expertizei judiciare pentru constatarea circumstanțelor care, în opinia lor, vor putea fi utilizate în apărarea intereselor lor”.

După cum rezultă din conținutul deciziei recurate, instanța de apel a menționat că „Așa cum în privința inculpatului Grevțev Valerii este adoptată o sentință de încetare, acesta neavând statutul de condamnat, iar legea prevede posibil ca cheltuielile să fie suportate doar de către condamnat, Colegiul nu găsește relevantă aplicarea prevederilor art.229 Cod de procedură penală.”

În acest context, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că cheltuielile judiciare menționate, au fost efectuate în prezenta cauză penală, după data de

09.02.2018, când au intervenit modificări în art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, care a fost abrogat prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, și până la această dată prevedea imperativ că plata pentru efectuarea expertizelor prevăzute la alin. (1) a aceluiași articol se face din contul mijloacelor bugetului de stat. După intrarea în vigoarea a acestor modificări, plata cheltuielilor judiciare se determină de instanțele de judecată prin prisma prevederilor art. 227-229 Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal lărgit notează faptul că legiuitorul la art. art. 227-229 Cod de procedură penală, a stabilit clar semnificația cheltuielilor judiciare, care sunt acestea și din contul cui sunt suportate, astfel, nu pot fi acceptate motivele din decizia instanței de apel (f.d 207-211, vol. I), ca fiind invocat că prin Legea nr. 68 din 14.04.2016, art. 75 alin. (3) este stipulat că sunt suportate de ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, iar în speță ordonatorul expertizei judiciare a fost organul de urmărire penală. Mai mult, se atestă că instanța de apel a mai invocat greșit că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului, prin numirea expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului și nu pot fi încasate de la inculpat.

Colegiul penal lărgit indică, că toate cheltuielile judiciare la etapa urmăririi penale sunt suportate la momentul derulării efective a acțiunilor procesuale de către stat, ori la etapa respectivă procesul penal este guvernat de principiul prezumției nevinovăției.

De asemenea, instanța de apel nu a ținut cont că art. 229 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, prevede că instanța de judecată poate obliga inculpatul să recupereze cheltuielile judiciare, specificând excepțiile de la aceasta, precum și condițiile de eliberare a inculpatului de plata cheltuielilor judiciare în alin. (3), art. 229 Cod de procedură penală. În baza celor expuse,

Colegiul penal lărgit statuează că instanța de apel la adoptarea soluției referitoare la cheltuielile judiciare, nu a ținut pe deplin cont de toate circumstanțele și prevederile legale expuse supra, prin ce, pe cale de consecință se atestă că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în partea respingerii solicitării procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare suportate în urma efectuării rapoartelor de expertize judiciare efectuate în speța dată.

Prin urmare, având în vedere cele menționate *supra* și că în speță este incident temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de respingere a solicitării procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare, precum și în partea încetării procesului penal în temeiul existenței altor circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală, erori ce nu pot fi corectate de instanța de recurs ordinar, și astfel recursul declarat urmează a fi

admis, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată total și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în cererea de apel declarată de procuror și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursul declarat de procuror, nominalizate în prezenta decizie, să țină cont de toate circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală și jurisprudența CtEDO.

9. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul – șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 03 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Grevțev Valerii xxxxx* și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată va fi pronunțată la **29 aprilie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena